Tarnopol, dnia 1 czerwca 1931.

TARNOPOLSKI

Dziennik Wojewódzki

Nr. 7.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

DZIAŁ URZĘDOWY.

129

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 21 marca 1931 r.

o zmianie niektórych przepisów ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nie posiadających świadectw uznania.

Art. 1. Ustawa z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nie posiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 247), ulega następującym zmianom:

1) Art. 2 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Opłata winna być uiszczona najpóźniej do dnia 1 kwietnia każdego roku do zarządu właściwej gminy (art. 5).

W r. 1931 opłata winna być uiszczoną do dnia 1 września“.

2) Art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Od opłaty wolne są:

a) ogiery, stanowiące własność Państwa;

b) ogiery, które nie ukończyły trzech lat, licząc od dnia 1 stycznia roku urodzenia konia;

c) ogiery, które przed dniem 1 stycznia 1931 r. ukończyły 15 lat;

d) ogiery, które wskutek wad organicznych (np. przepukliny mosznowej, wnętrostwa i t. p.) nie mogą być poddane kastracji z uwagi na niebezpieczeństwo utraty życia;

e) ogiery, używane do celów naukowych i leczniczych w zakładach i instytucjach naukowych, oraz

f) ogiery, znajdujące się w kopalniach.

Okoliczności, wymienione w punktach c) i d) muszą być stwierdzone na podstawie świadectwa, wydanego przez powiatowego lekarza weterynaryjnego.

Od opłaty wolne są również ogiery, biorące udział w wyścigach, konkursach i innych próbach koni, z wyjątkiem wystaw i pokazów, pod warunkiem, że ich posiadacze mają poświadczenie, stwierdzające uczestnictwo ogierów w tych próbach.

Poświadczenia te wydawać będzie Ministerstwo Rolnictwa“.

3) Art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Posiadacze ogierów, podlegających opłacie, winni ogiery te zgłaszać każdego roku, najpóźniej do dnia 1 lutego w zarządzie gminy właściwej dla miejsca, w którem ogier stale się znajduje.

W r. 1931 zgłoszenie to winno nastąpić do dnia 1 lipca“.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Rolnictwa.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Państwa.

Prezydent Rzeczypospolitej: **I. Mościcki**
Prezes Rady Ministrów: **W. Sławek**
Minister Rolnictwa: **Leon J. Połczyński**

(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 39 z dnia 27 kwietnia 1931 r. poz. 339).

130

Rozporządzenie

Ministra Rolnictwa z dnia 21 lutego 1931 r. o państwowych ocenach (konkursach) masła i serów.

Na podstawie art. 27 dekretu Rady Regencyjnej z dnia 3 stycznia 1918 r. o tymczasowej organizacji władz naczelnych (Dz. P. K. P. Nr. 1, poz. 1) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Ustanawia się państwowe oceny (konkursy) masła i serów.

Oceny (konkursy) te odbywać się będą perjodycznie w terminach i miejscowościach, ustalanych przez Ministra Rolnictwa.

§ 2.

Określanie jakości masła i serów będzie dokonywane przez powołanych przez Ministra Rolnictwa rzeczoznawców na podstawie zbadania przez nich próbek masła i serów, dobrowolnie i bezpłatnie dostarczanych przez wytwórców.

Wyniki badania dokonanego przez rzeczoznawców będą zatwierdzane przez jednego z członków Komitetu państwowych ocen (konkursów) masła i serów (§ 6), specjalnie w tym celu delegowanego.

§ 3.

Organizowanie poszczególnych ocen (konkursów) masła i serów powierzane będzie organizacjom, instytucjom i zakładom rolniczym, które Minister Rolnictwa za ich zgodą do tego powoła.

W szczególności organizacje te, instytucje i zakłady:

a) dostarczają odpowiedniego lokalu do przeprowadzenia badania próbek masła i serów;

b) czuwają nad całością i należytem przechowaniem nadesłanych próbek masła i serów;

c) dokonywują sprzedaży zbadanych próbek;

d) przedstawiają Komitetowi państwowych ocen (konkursów) masła i serów (§ 6) sprawozdania rachunkowe z dochodów i wydatków odbytych ocen (konkursów).

§ 4.

Badanie próbek masła i serów przez rzeczoznawców odbywać się będzie w sposób określony w instrukcjach, wydanych przez Ministra Rolnictwa.

Instrukcje te określą również sposób organizowania ocen (konkursów) masła i serów, przewidziany w § 3.

§ 5.

Na podstawie wyników badania próbek na państwowych ocenach (konkursach) masła i serów Komitet państwowych ocen (konkursów) masła i serów udzielać będzie nagród i odznaczeń (§ 6 pkt. h).

§ 6.

Ustanawia się Komitet państwowych ocen (konkursów) masła i serów, jako organ Ministra Rolnictwa do spraw państwowych ocen (konkursow) masła i serów.

Do zakresu działania Komitetu państwowych ocen (konkursów) masła i serów w szczególności należy:

a) przedstawianie Ministrowi Rolnictwa wniosków, dotyczących instrukcyj o sposobie organizowania ocen (konkursów) masła i serów i przeprowadzanie badania próbek masła i serów przez rzeczoznawców (§ 4);

b) **przedstawianie Ministrowi Rolnictwa wniosków, dotyczących terminów i miejscowości, w których mają być przeprowadzone państwowe oceny masła i serów oraz organizacyj, instytucyj i zakładów rolniczych, które mają być powołane do zorganizowania tych ocen (konkursów) (§ 3);**

c) przedstawianie Ministrowi Rolnictwa do zatwierdzenia listy osób, które mają być powołane w charakterze rzeczoznawców (§ 2), a także wniosków, dotyczących ich wynagrodzenia (§ 8);

d) wyznaczanie rzeczoznawców na poszczególne oceny (konkursy) masła i serów z pośród osób, zatwierdzonych przez Ministra Rolnictwa; Komitet może upoważniać delegatów Komitetu do wyznaczania takich rzeczoznawców na poszczególne oceny (konkursy) masła i serów;

e) delegowanie jednego ze swych członków do zatwierdzania wyników zbadania próbek masła i serów przez rzeczoznawców (§ 2);

f) przedstawianie Ministrowi Rolnictwa budżetu Komitetu państwowych ocen masła i serów;

g) zatwierdzanie sprawozdań rachunkowych z dochodów i wydatków poszczególnych ocen (konkursów) masła i serów;

h) przyznawanie nagród oraz odznaczeń (listów pochwalnych i t. p.), na podstawie wyników ocen masła i serów;

i) gromadzenie i opracowywanie materjałów, związanych z pracą Komitetu i publikowanie prac z zakresu wyników ocen i prac Komitetu.

§ 7.

W skład Komitetu państwowych ocen (konkursów) masła i serów wchodzi przewodniczący, zastępca przewodniczącego i czterej członkowie, powołani przez Ministra Rolnictwa.

Minister Rolnictwa wyznaczy również potrzebną ilość zastępców członków Komitetu.

Uchwały Komitetu zapadają zwykłą większością głosów.

§ 8.

Rzeczoznawcy, dokonywujący badania próbek masła i serów oraz członkowie Komitetu państwowych ocen (konkursów) masła i serów, delegowani do zatwierdzenia wyników zbadania, dokonanego przez rzeczoznawców, otrzymują zwrot kosztów przejazdu koleją w II klasie oraz djety według norm, przepisanych dla urzędników państwowych w VI st. sł.

Rzeczoznawcy i delegaci otrzymują nadto wynagrodzenie w wysokości, ustalonej przez Ministra Rolnictwa.

§ 9.

Koszty przeprowadzania państwowych ocen (konkursów) masła i serów pokrywane są z sum, uzyskanych ze sprzedaży ocenionych próbek masła i serów.

O ile sumy te nie wystarczają do pokrycia kosztów, związanych z przeprowadzeniem państwowej oceny (konkursy) masła i serów, odpowiednia część kosztów pokryta zostanie w miarę rozporządzalnych na ten cel kwot w budżecie Państwa, z zasiłku Ministerstwa Rolnictwa.

§ 10.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 21 czerwca 1927 r. o państwowych ocenach (konkursach) masła i serów. („Monitor Polski“ Nr. 163, poz. 420).

Minister Rolnictwa: (—) **L. J. Połczyński.**

(„Monitor Polski“ Nr. 49 z dn. 2 marca 1931 r. poz. 77).

(**Instrukcja** Min. Roln. z dn. 21 II 1931 r. o sposobie organizowania państwowych ocen (konkursów) masła i serów — przylega jako załącznik).

131

Rozporządzenie

Ministra Rolnictwa z dnia 27 marca 1931 r. o tępieniu ostu.

Na podstawie art. art. 2, 3, 4, 6, 10 i 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr. 108, poz. 922) zarządzam co następuje:

§ 1. Zarządza się tępienie ostu polnego (Cirsium arvense), ostu lancetowatego (Cirsium lanceolatum), ostu siwego (Cirsium canum), ostu łąkowego (Cirsium rivu-

lare), ostu zwisłego (Carduus nutans), ostu kędzierzawego (Caduus crispus) i ostu nastroszonego (Carduus ascanthoides).

§ 2. Kto ma oset (§ 1) na gruncie przez siebie użytkowanym lub zarządzonym obowiązany jest corocznie roślinę tę z korzeniami wyrywać lub w inny sposób niszczyć tak, ażeby ją całkowicie ze swego gruntu usunąć, a przynajmniej niedopuszczać do zakwitnienia.

§ 3. Zarządy gmin corocznie wiosną przed dniem 1 maja, a w r. 1931 przed dniem 15 maja, obowiązane są ogłaszać w sposób w miejscowości przyjęty przypomnienie wszystkim mieszkańcom podlegającym w myśl § 2 obowiązkowi niszczenia ostu, że obowiązek ten na nich ciąży.

§ 4. Niewypełnione obowiązki niszczenia ostu pomimo przypomnienia (§ 3) stanowić będzie naruszenie rozporządzenia niniejszego karalne w myśl przepisów karnych rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin.

§ 5. Zarządy gmin obowiązane są sprawdzać na gruncie w odpowiedniej porze, czy obowiązek niszczenia ostu po przypomnieniu w myśl § 3 o tym obowiązku jest wypełniony i o wypadkach niewypełnienia donosić powiatowej władzy administracji ogólnej celem ukarania winnych.

§ 6. Powołuje się do współdziałania z władzami wymienionemi w ustępie 1 art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. Nr. 108, poz. 922) w akcji tępienia ostu, przewidzianej w niniejszem rozporządzeniu, odpowiedni techniczny personel państwowych urzędów i zakładów, związków samorządowych oraz organizacyj społeczno-rolniczych.

§ 7. Na gruntach użytkowanych przez państwowe zakłady naukowe oraz na gruntach stanowiących własność Państwa i pozostających pod zarządem administracji państwowej tępienie ostu — stosownie do postanowień rozporządzenia niniejszego — należy do organów państwowych zarządzających temi gruntami.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: **Leon J. Połczyński.**

(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 41 z dnia 1 maja 1931 r., poz. 363).

132

Rozporządzenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 22 maja 1931 r. L. DRP.-IV-397/2 w sprawie zakazu zaprzęgania konia z lewej strony dyszla.

Na podstawie § 3, 20 i 59 Rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 r. regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr. 6, p. 611) zarządzam co następuje:

§ 1. Zabraniam zaprzęgania konia z lewej strony dyszla pojazdu. Pojedynczy koń ma być zaprzęgany po prawej stronie dyszla.

§ 2. Zakazuję używania pojedynczych lejc i wędzideł przy pojazdach konnych bez względu na ilość koni zaprzęgniętych.

§ 3. Czuwanie nad przestrzeganiem powyższego przepisu poruczam zaprzysiężonej służbie drogowej, organom policji państwowej oraz urzędom gminnym.

§ 4. Niestosujący się do powyższego rozporządzenia będą karani w myśl postanowienia ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 151) grzywną do 100 zł. lub aresztem do 7 dni, albo obu temi karami łącznie. Grzywny nieściągalne będą zamienione na areszt nie dłuższy od czterech tygodni.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Tarnopolskim Dzienniku Wojewódzkim i obowiązuje na całym obszarze Województwa Tarnopolskiego.

Wojewoda: **Moszyński.**

133

Rozporządzenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 22 maja 1931 r. L. DRP./IV-1091/1 w sprawie zakazu używania na drogach publicznych o twardej nawierzchni w czasie od 15 kwietnia do 15 października każdego roku, podków z wystającemi ostremi częściami,

Na podstawie §§ 3, 4, 33 i 57 Rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61, p. 611) regulującego używanie i ochronę dróg bitych zarządzam co następuje:

§ 1. Zabrania się używania na drogach publicznych o twardej nawierzchni podków z wystającemi ostremi częściami w czasie od 15 kwietnia do 15 października każdego roku. W okresie zakazu ostrego kucia koni mogą być używane podkowy pantoflowe, lub z wykuwanemi tępemi hacelami, albo tępymi zębcami, przyczem wysokość haceli i zębców nie powinna przekraczać grubości podkowy tak na przednich, jak i na tylnych nogach.

§ 2. Czuwanie nad przestrzeganiem powyższego przepisu porucza się zaprzysiężonej służbie drogowej, organom policji państwowej, oraz urzędom gminnym.

§ 3. Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karani w myśl postanowień ustawy z dnia 7 października 1921 r. w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 151) o przepisach porządkowych na drogach publicznych grzywną do wysokości 100 złotych lub aresztem do 7 dni, albo obydwoma temi karami łącznie.

Grzywny nieściągalne będą zamienione na areszt nie dłuższy od czterech tygodni.

§ **4.** Niniejsze rozporządzenie obowiązuje na całym obszarze Województwa Tarnopolskiego z dniem ogłoszenia w Tarnopolskim Dzienniku Wojewódzkim i nie dotyczy koni wojskowych, które są podkuwane w myśl specjalnych przepisów wojskowych.

Wojewoda: **Moszyński.**

134

Postanowienie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 12 maja 1931 r., L. Rol. 40/31 o ustanowieniu cen drewna użytkowego na pniu dla zamiany daniny lasowej na ekwiwalent gotówkowy na I kwartał 1931 r.

Na mocy ustawy z dnia 6 lipca 1923 r. o poborze daniny lasowej na cele odbudowy kraju (Dz. U. Rz. P. Nr. 87, poz. 676) i rozp. Min. Rob. Publ. z dnia 21 czerwca 1928 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 69, poz. 635) ustanawiam następujące średnie ceny za 1 m³ drewna użytkowego na pniu w lasach Województwa Tarnopolskiego dla zamiany daniny lasowej na ekwiwalent gotówkowy na miesiące styczeń, luty i marzec 1931 r.:

Klasa wartości	Powiaty	Gatunek drewna: dąb, jesion, klon, jawor, wiąz	sosna, osiko	jodła świerk	inne gatunki drzew
		cena w złotych			
I. (powiaty południowe i środkowe)	Borszczów Brzeżany Buczacz Czortków Kopyczyńce Podhajce Skałat Tarnopol Trembowla Zaleszczyki Zborów Złoczów	40	22	20	19
II. (powiaty północne)	Brody Kamionka Str. Przemyślany Radziechów	40	20	18	17

Ceny te należy stosować przy obliczeniu należytości za 1 m³ drewna użytkowego na pniu w lasach położonych co najwyżej w odległości do 5 km od stacji kolejowej normalnotorowej lub rzeki spławnej.

Przy obliczeniu należytości za 1 m³ drewna użytkowego w lasach oddalonych od stacji kolejowej normalno-torowej, lub rzeki spławnej:

5—10 km. należy stosować w podanych cenach 15% zniżki,

11—20 km. należy stosować w podanych cenach 20% zniżki,

ponad 20 km. należy stosować w podanych cenach 25% zniżki.

Wojewoda: **Moszyński.**

135

Orzeczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 20 maja 1931 r., L. Rol. 2907/30 o odjęciu charakteru lasu ochronnego.

Na podstawie art. 20 pkt. b. i art. 26 pkt. g. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów niestanowiących własności Państwa (Dz. U. Nr. 57, poz. 504) odejmuję 39·9717 ha lasu na parc. l. kat. 2927/3/49 w gminie kat. **Pieniaki,** powiat Brody, charakter lasu ochronnego, nadany tut. orzeczeniem z dnia 18 listopada 1930 r., L. Rol. 2908/30.

Wojewoda: **Moszyński.**

136

Ogłoszenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 9 maja 1931 r., L. PS. 1550, dotyczące przestrogi przed osobami wyłudzającemi wsparcia.

Według doniesień kompetentnych władz, niżej wymienione osoby czują wstręt do pracy, włóczą się z miejsca na miejsce i wyłudzają pod rozmaitemi pozorami wsparcia (na utrzymanie, na powrót do domu i t. p.) na rachunek gminy przynależności względnie obowiązanej do trwałej opieki:

1) Demianowicz Stefan, zamieszkały i przynależny do gminy Sielec powiatu Prużana, Wojew. poleskie;

2) Jakób Andrusiewicz ur. 1908 w gminie Bortnowicze powiat Prużana, woj. poleskie;

3) Onoćko Mikołaj, syn Maksyma, ur. w r. 1909 we wsi Kozły p. Prużana, wojew. poleskie;

4) Nesterowicz Maciej s. Jerzego i Agafji, ur. w r. 1910 we wsi Chorewo p. Prużana wojew. poleskie;

5) Olga Kuratnik, córka Marka, ur. w r. 1902 z gminy Telechany pow. Kosów-Poleski, woj. poleskie;

5) Bartosz Dymitr s. Dymitra z gm. Kostrowice pow. Słonim, woj. nowogródzkie;

7) Prinak Dmytro z Czarnokoniec Wielkich, pow. Kopyczyńce, wojew. Tarnopolskie — umysłowo chory;

8) Łechki Grzegorz s. Jana i Katarzyny, ur. w r. 1889 w gminie Niżborg Stary pow. Kopyczyńce, woj. Tarnopolskie.

Ewentualnie udzielone wsparcia wymienionym osobom nie będą zwracane przez gminę przynależności, względnie obowiązaną do trwałej opieki.

137

Ogłoszenie

o wydaleniu cudzoziemców z granic Rzeczypospolitej. (L. BB. 1264, 1385, 1621, 1750, 1644, 1639, 1671/31).

Wydaleni zostali:

1. Zajcew Wasyl, o nieustalonej przynależności państwowej, urodz. dnia 28 I 1904 r. w Piotrkowie, zamieszk. w Krośnie (decyzja Wojewody Lwowskiego z 18 III 1931 r. L. BP. 31/obc/31);

2. Malec Roman, przynależności rosyjskiej, zamieszk. w Mikaszewiczach, powiatu łunieckiego, wraz z córkami Wierą i Eugenją (decyzja Starosty powiatowego w Łunińcu z 27 III 1931 r., Nr. III-11-b);

3. Bäcker Phöbus, urodz. 25 III 1868 w Brodach i tam zamieszkały—do Austrji (decyzja Starosty brodzkiego z 8 I 1931 r., L. 4491 30);

4. Pollakowa Alojza, urodz. w 1893 r. w Zahreb w Czechosłowacji, gospodyni, zamieszk. w Skałacie—do Czechosłowacji (decyzja Wojewody Tarnopolskiego z 18 XI 1929, L. B. 4647/29);

5. Pollak Wacław, urodz. 9 XI 1914 w Zahreb w Czechosłowacji, zamieszk. w Skałacie—do Czechosłowacji (decyzja Wojewody Tarnopolskiego z 18 XI 1929, L. B. 4647/29);

6. Stankic Michał, daty urodzenia i przynależności oraz zamieszkania nie ustalone—do Czechosłowacji (decyzja Starostwa grodzk. połudn.-warszawskiego z 28 III 1931, L. II-2/42);

7. On-Khonen Gonan, handlujący, urodz. w 1899 r. w Chinach, zamieszkały w Warszawie ul. Drewniana 3 (decyzja Starostwa grodzk. połudn.-warszawsk. 22 III 1931, L. II-2/43);

8. Tain-Te-An, handlujący, urodz. w 1892 r. w Chinach, zamieszk. w Warszawie ul. Drewniana 3 (decyzja Starosty grodzk. połudn.-warszawsk. z 22 III 1931, L. II-2/44);

9. Chow-Me-Tien, urodz. w Chinach, niemeldowany,—do Łotwy (decyzja Starosty grodzk. północno warszawsk. z 7 II 1931, L. II-2/4/370);

10. Drechsler Bernard, rysownik, urodz. w 1870 r. w Niemczech, zamieszk. w Warszawie ul. Jasna 26, Hotel Wiktorja, (decyzja Kom. Rządu Warszawy z 11 III 1931, BP. IV-336);

11. Stein Artur, kupiec, urodz. w 1897 r. w Lipsku, zamieszk. w Warszawie, ul. Jasna 26, Hotel Wiktorja (decyzja Kom. Rządu Warszawy z 11 III 1931, BP. IV-337);

12. Amiradżibi Szałwa, dziennikarz, urodz. 15 I 1887 r. w Gruzji, zam. w Warszawie, ul. Nowowiejska 47, —do Niemiec (decyzja Kom. Rządu Warszawy z 28 I 1931 r., TB. 3/31);

13. Gotz Leo, kupiec, urodz. w 1882 r., zamieszk. w Warszawie, Hotel Bristol—do Wiednia (decyzja Kom. Rządu Warszawy z 27 II 1931, BP. IV-282/31);

14. Marczenko Tomasz vel Timofiej, urodz. 12 VII 1902 w Kijowie, nie meldowany—do Rosji (decyzja Starosty grodzk. północno-warszawsk. z 11 II 1930, I-C/90);

15. Piotrowska Wiktorja, urodz. 22 XII 1900 r. w Bełzie, zamieszk. we Lwowie (decyzja Wojewody Lwowskiego z 20 IV 1931 r., L. BP. 55/obc/31);

16. Moroz Katarzyna, nrodz. 24 X 1892 w Jelenówce, gm. Czarewszczyńska, gub. Saratowska, zam. w Czemerach pow. Słonim, z rodziną—do Rosji (decyzja Wojewody Nowogródzkiego z 12 XI 1930, L. BP. I-3302);

17. Galewski Jan, 59 lat, urodz. w Rosji, zam. w Gostyninie—do Rosji (decyzja Starosty pow. w Gostyninie z 30 I 1931, L. III/9/29);

18. Grygorowicz Aleksander, robotnik, 27 lat, urodz. w Rósji, zamieszk. w Grodnie—do Rosji (decyzja Starosty pow. w Grodnie z 3 II 1931, BP./V/17/1);

19. Kiryłow Michał, urodz. 23 V 1910 w m. Gros, gub. Tembowska, zamieszk. w m. Roś, powiat Wołkowysk—do Rosji (decyzja Wojewody Białostockiego z 2 II 1931, BP./IV/1/D/14/930);

20. Ułaszczyk Aleksander vel Jafimczyk Aleksiej vel Iwanowski Aleks., urodz. w 1908 r. w Wićkowszczyźnie koło Mińska, obecnie w więzieniu w Białymstoku—do Rosji (decyzja Starosiy pow. w Stołpcach z 10 III 1931, L. 2095/III/S);

21. Kupferschmid Jetta, córka Schmila i Ity, urodz. w 1892 r. w Śniatynie i tam zamieszkała—z rodziną, 4 osoby—do Rumunji (decyzja Starosty pow. w Śniatynie z 14 I 1931, L. 4806/Kn);

22. Rosenberg Meile, urodz. w 1881 r. w Waszkowcach w Rumunji, zamieszkała w Zabłotowie—do Rumunji (decyzja Starosty pow. w Śniatynie z 22 I 1931, L. III-22/5);

23. Dreszczuk Georg, syn Dmytra i Paraski, urodz. w 1903 r. w Milansowej pow. Radowce w Rumunji, zarobnik, zam. w Stanisławowie—do Rumunji (decyzja Starosty pow. w Śniatynie z 14 III 1931, Nr. II-19/1);

24. Kalinowski Jan, rolnik, syu Semena i Eudokji, urodz. 1889 r. w Panikwie pow. Brześć n/Bug., bez stałego miejsca zamieszk.—do Rumuji (decyzja Starosty pow. w Śniatynie z 22 III 1931, Nr. III/22/15);

25. Bruckner Azriel, pomocnik handl., urodz. w 1915 r. w Czerniowcach, zamieszk. w Stanisławowie —do Rumunji (decyzja Starosty pow. w Śniatynie z 30 III 1931, Nr. III-22/17);

26. Hollo Józef, ślusarz maszynowy, syn Gabora i Marji, urodz. 25 III 1900 w Dewawanja na Węgrzech, bez stałego miejsca zamieszk.,—do Węgier (dcyzja Starosty pow. w Dolinie z 15 I 1931, L. III-22-2/31);

27. Babka Wacław, tokarz, syn Antoniego i Anny, urodz. w 1897 r. w Pradze zamieszk. w Stanisławowie —do Czechosłowacji (decyzja Starosty pow. w Stanisławowie z 20 I 1931, L. III-22/1);

28. Lacheta Adolf Antoni, urodz. w 1900 r. w Jarosławiu, zamieszk. w Stanisławowie—do Czechosłowacji (decyzja Starosty pow. w Stanisławowie z 1931 r., Nr. III-22/4);

29. Schön Dawid, tapicer, syn Józefa i Gizeli, ur. 1 X 1899 w Jarzodowni, Czechosłowacja, zamieszk. w Stanisławowie—do Czechosłowacji (decyzja Starosty pow. stanisławow. z 1931 r., Nr. III-22/4);

30. Herman Ettel, krawczyni, córka Julji, urodz. 20 I 1909 w Niżni Verecka, Czechosłowacja, zamieszk. w Stanisławowie—do Czechosłowacji (decyzja Starosty pow. stanisławow. z 1931 r., Nr. III-22/7);

31. Gruško Leo, lakiernik, syn Franciszka i Matyldy, urodz. 12 III 1899 w Cieszynie czesk., zamieszk. w Stanisławowie—do Czechosłowacji (decyzja Starosty pow. stanisławowsk. z 1931 r. Nr. III-22/7);

32. Kling Robert, piekarz, syn Roberta i Julji, urodz. 3 V 1913 w Cömörz—Węgry, zamieszk. w Stanisławowie—do Czechosłowacji (decyzja Starosty pow. stanisławowsk. z 1931 r., Nr. III-22/7);

33. Duffek Alojzy, stolarz, syn Piotra i Marji, urodz. 15 IV 1906 w Buszki sw Jur Zupa Bratislava, zamieszk. w Stanisławowie—do Czechosłowacji (decyzja Starosty stanisław. z 1931 r., Nr. III-22/22);

34. Grulich Robert, szofer, syn Jana i Marji, urodz. w 1901 r. w Laduki rakuskie, Czechosłowacja, zamieszk. w Nadwórny—do Czechosłowacji (decyzja Starosty pow. w Nadwórny z 20 I 1931, L. III-23/2);

35. Grulich Antoni, syn Jana i Marji, szofer urodz. w 1885 r. w Jaromirzycach, Czechosłow., zamieszk. w Nadworny—do Czechosłowacji (decyzja Starosty pow. w Nadwórny z 20 I 1931, Nr. III-23/2);

36. Hajek Wacław, robotnik, syn Wacława i Teresy, urodz. w 1886 r. w Hradiszczyry, Czechosłow., zamieszk. w Nadwórny—do Czechosłowacji (decyzja Starosty pow. w Nadwórny z 20 I 1931, Nr. III-23/2);

37. Schwarz Schewach, czeladn. kraw., nieśl. syn Sprinzy Schwarz, urodz. 6 VI 1905 w Skolem i tam zamieszkały—do Czechosłowacji (decyzja Starosty pow. w Skolem z 23 II 1931, Nr. III-22/40);

38. Filkówna Emilja, urodz. 30 VI 1908 w Morawskiej Ostrawie, zamieszk. w Krakowie—do Czechosłowacji (decyzja Starosty grodzk. w Krakowie z 7 II 1931, L. Cn. 198/31);

39. Suchotnik Andrzej, urodz. 14 VII 1893 w Krywczyku w Rosji sow.—do Czechosłowacji (decyzja Starostwa grodzk. w Krakowie z 26 I 1931, L. Cn 1281);

40. Bürchel Zerge, urodz. w 1912 r. w Horodkowicach w Rosji sow.—do Czechosłowacji (decyzja Starosty grodzk. w Krakowie z 13 II 1931, L. Cn. 189/31);

41. Klaczyn Borys, urodz. 15 IV 1907 w Smoleńsku w Rosji sow.—do Czechosłowkcji (decyzja Starosty grodzk. w Krakowie z 5 III 1931, L. Cn, 302/31);

42. Chwastenko Anna, urodz. 20 VII 1911 w Pińczowie w Rosji sow., zamieszkała w Krakowie—do Czechosłowacji (decyzja Starosty grodzk. w Krakowie z 11 III 1931, Cn. 325/31);

43. Merowiec Petro, flisak, urodz. 12 VI 1908 w Jablonita pow. Radanki, Bukowina—do Rumunji (decyzja Starosty pow. w Gorlicach z 3 I 1931, L. XI/148 ex 1930).

Powyższe podaje się do wiadomości celem wysiedlenia wymienionych osób z granic Państwa w razie ujawnienia ich pobytu na terenie Województwa Tarnopolskiego.

138

Ogłoszenia

o rozwiązaniu stowarzyszeń na terenie Województwa Tarnopolskiego.

1) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody tarnopolskiego z dnia 24 lutego 1931, L. B. 459/31 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh" w Borszczowie, powiat Borszczów.

2) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody tarnopolskiego z dnia 20 marca 1931, L. B. 249/31 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh" w Koniuszkowie, powiat Brody.

3) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody tarnopolskiego z dnia 20 marca 1931, L. B. 250/31 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh" w Sznyrowie, powiat Brody.

4) Wojewoda Tarnopolski orzeczeniem z dnia 2 maja 1931 r. L. BB. 1267/31 zarządził skreślenie z katastru stowarzyszeń Towarzystwa „Ridna Szkoła" w Dubszczu, pow. Brzeżany, ponieważ od roku 1929 wspomniane Towarzystwo nie ukonstytuowało się i nie dało znaku żywotności.

5) Uchwałą Walnego Zgromadzenia z dnia 17 grudnia 1930 r. stowarzyszenie „Czytelnia Proświty" w Wulce, powiat Brzeżany rozwiązało się, wobec czego wykreślono go z katastru stowarzyszeń (L. B. 846/31).

6) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody tarnopolskiego z dnia 6 marca 1931, L. B. 5027/30 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił" w Krogulcu, powiat Kopyczyńce.

7) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody tarnopolskiego z dnia 24 lutego 1931, L. B. 561/31 zostało rozwiązane stowarzyszenie „Czytelnia Proświty" w Szczepanowie, powiat Podhajce.

8) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody tarnopolskiego z dnia 31 grudnia 1930, L. B. 5619/30 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił" w Łysej, gowiat Podhajce.

9) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody tarnopolskiego z dnia 16 marca 1931, L. B. 800/31 zostało rozwiązane stowarzyszenie Związek Żydowskich Robotników „Oświata" w Podhajcach, powiat Podhajce.

10) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody tarnopolskiego z dnia 23 lutego 1931, L. B. 627/31 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh" w Nowosiółce skałackiej, powiat Skałat.

11) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody tarnopolskiego z dnia 3 kwietnia 1931, L. B. 4982/30 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh" w Bucniowie, powiat Tarnopol.

12) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody tarnopolskiego z dnia 24 lutego 1931, L. B. 4841/30 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh" w Cebrowie, powiat Tarnopol.

13) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody tarnopolskiego z dnia 9 marca 1931 L. B. 4839/30 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh" w Czystyłowie, powiat Tarnopol.

14) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody tarnopolskiego z dnia 2 marca 1931, L. B. 4976/30 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Gajach wielkich, powiat Tarnopol.

15) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody tarnopolskiego z dnia 9 marca 1931, L. B. 4969/30 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Krasówce, powiat Tarnopol.

16) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody tarnopolskiego z dnia 13 marca 1931, L. B. 4970/30 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Kutkowcach, powiat Tarnopol.

17) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody tarnopolskiego z dnia 27 lutego 1931, L. B. 4861/30 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Łuce Wielkiej, powiat Tarnopol.

18) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody tarnopolskiego z dnia 9 marca 1931, L. B. 4864/30 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Nastasowie, powiat Tarnopol.

19) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody tarnopolskiego z dnia 25 lutego 1931, L. B. 4971/30 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Nosowcach, powiat Tarnopol.

20) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody tarnopolskiego z dnia 18 marca 1931, L. B. 4869/30 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił“ w Ostrowie, powiat Tarnopol.

21) Wojewoda Tarnopolski orzeczeniem z dnia 3 maja 1931 r. L. B. 4965/30 zarządził skreślenie z katastru stowarzyszeń Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Szlachcińcach, powiat Tarnopol, ponieważ, od roku 1926 wspomniane stowarzyszenie nieukonstytuowało się i nie dało znaku żywotności.

22) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody tarnopolskiego z dnia 3 kwietnia 1931, L. B. 4837/30 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Worobijówce, powiat Tarnopol.

23) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody tarnopolskiego z dnia 24 marca 1931, L. B. 4806/30 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił“ w Terpiłówce, powiat Zbaraż.

24) Wydział Wykonawczy Oddziału Małopolskiego Towarzystwa Rolniczego we Lwowie rozwiązał Stowarzyszenie „Kółko Rolnicze“ w Lubiankach Wyższych, pow. Zbaraż. (L. B. 479/31).

25) Stowarzyszenie „Czytelnia Proświty“ w Ostrowczyku, powiat Złoczów uchwałą walnego zgromadzenia członków z dnia 27 czerwca 1930 r. rozwiązało się. (L. B. 662/31).

139

Ogłoszenie

o odebraniu debitu pocztowego czasopismom, drukom i broszurom.
(L. BB. 1546, 1684, 1822/31).

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 33 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. P. P. Nr. 14, poz. 186) oraz § 26 ustawy prasowej z dnia 17 grudnia 1862 r. (Dz. Pr. P. Nr. 6 ex 1863) odebrało debit pocztowy:

1) czasopismu wydawanewu w Moskwie w języku esperanckim p. t. „Internaciisto“—reskryptem z dnia 2 IV 1931 r. Nr. AA. 3461/1;

2) czasopismu wydawanemu w Berlinie w języku niemieckim p. t. „Figaro“ — reskryptem z dnia 23 IV 1931 r., Nr. AA. 2108/2;

3) Czasopismu wydawanemu w Buenos Aires w języku ukraińskim p. t. „Ukraińska robitnycza Gazeta“ —reskryptem z dnia 28 IV 1931, Nr. AA. 3510/31).

140

Ogłoszenie

o przywróceniu debitu pocztowego czasopismom.
(L. BB. 1813/31).

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 33 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. P. P. Nr. 14 poz. 186) oraz § 26 ustawy prasowej z dnia 17 grudnia 1862 (Dz. Pr. P. P. Nr. 6 ex 1863) przywróciło debit pocztowy czasopismu „La interligilo do L. P. T. T.“, wydawanemu w Paryżu w języku esperanckim, — reskryptem z dnia 5 maja 1931 Nr. AA. 992/8.

141

Ogłoszenie

o nadaniu tytułu i prawa wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego.

Inż. Franciszek Hordyński, emer. referendarz miernictwa, dekretem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 15 kwietnia 1931, L. DRP./1-4039/7/30 otrzymał tytuł i prawo wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego, z siedzibą biura w Zaleszczykach.

Przysięgę odebrał Starosta Powiatowy w Zaleszczykach w dniu 20 kwietnia 1931 r.

142

Komunikat

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 18 maja 1931 r., L. PS. 1913/31.

W Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 29 z 1931 r. pod poz. 194 została ogłoszona ustawa z 21 marca 1931 r. w sprawie zapewnienia czasowych mieszkań i pomieszczeń dla zwolnionych robotników rolnych.

Wedle brzmienia powyższej ustawy robotnicy rolni, których umowy o pracę kończą się z dniem 31 marca danego roku i którzy do tego terminu zajmowali na podstawie tych umów stanowiące część ich uposażenia mieszkanie służbowe i przynależne do tych

mieszkań ich pomieszczenia, nie mogą być usunięci z tych mieszkań i pomieszczeń do dnia 31 maja tego roku o ile na ich miejsce nie zostali najęci inni robotnicy.

Ustawa niniejsza, która następnie bliżej określa sprawę ulokowania zwolnionego robotnika rolnego, jeżeli na jego miejsce został najęty inny robotnik mający zająć mieszkanie zwolnionego, oraz w których wypadkach niema ona zastosowania, obowiązuje do 31 maja 1932 r. jednakowoż Rada Ministrów jest władna przedłużać moc obowiązującą tej ustawy.

Wojewoda: w z. **Dziewałtowski-Gintowt**
Wicewojewoda.

143

KOMUNIKAT.

Okręgowy Urząd Ziemski w Tarnopolu na zasadzie art. 65 ust. z dnia 28/XII 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (poz. 1 Dz. Ust. za 1926 rok)

ZEZWOLIŁ

w miesiącu kwietniu 1931 na parcelację dóbr prywatnych i gruntów erekcjonalnych:

L. p.	Nazwa powiatu	Nazwa objektu	IMIĘ i NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Obszar w ha przeznaczony do parc.	Termin ukończenia parcel.
1.	Borszczów	Kudryńce	Józef Ozjasz Bartfeld	38·6	30. VI. 1932
2.	„	Paniowce	Sara i Jakób Bartfeld	20·9	31. XII. 1931
3.	„	Wysuczka	Cyryl Czarkowski Golejewski	123·0	31. XII. 1931
4.	Kamionka Strumiłowa	Dobrotwór	Dr. Zygmunt Weissglas i tow.	260·8	31. XII. 1932
5.	Przemyślany	Prybeń	Leopold Starzeński	50·0	30. VI. 1932
6.	Skałat	Mołczanówka	Lea z Hausnerów Rieslowa	1·7	31. XII. 1931
7.	Tarnopol	Krzywki	Józefa Rejowa	28·9	31. XII. 1931
8.	„	Kozówka	Marja Mochnacka	57·5	30. VI. 1932
9.	Trembowla	Iwanówka	Michał Szotarski	216·0	31. XII. 1931
10.	Zaleszczyki	Dupliska	Kajetan i Jan Jakubowicze	140·9	1. VIII. 1932
11.	Zborów	Podbereżce	Anna Kristianpoller	62·5	30. VI. 1932
12.	Złoczów	Skniłów	Karolina Schnellowa	54·5	31. XII. 1931

144

KOMUNIKAT.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o organizacji Urzędów Ziemskich (poz. 706 Dz. Ustaw) oraz punktu 3 art. 65, punktu 1—4 art. 50 i 71 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (poz. 1 Dz. Ust. za 1926 r.) Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu

ZATWIERDZIŁ

w miesiącu kwietniu 1931 projekty dotyczące parcelacji dóbr prywatnych i gruntów erekcjonalnych:

L. p.	Nazwa powiatu	Nazwa objektu	IMIĘ i NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Rozparcelowany obszar w ha.	Ilość utworzonych działek samodzielnych	dodatkowych	specjalnych
1.	Borszczów	Paniowce	Sara i Jakób Bartfeldowie	8·3	—	2	—
2.	Brody	Stare Brody	Marja i Józef Trepto	12·7	—	12	—
3.	Brzeżany	Narajów	Jakób Potocki	3·4	—	1	—
4.	„	Poruczyn	Jakób Potocki	3·4	—	1	—
5.	Czortków	Byczkowce	Gr. kat. Probostwo	2·9	—	7	—
6,	Podhajce	Popławy	Juljusz Rottenberg	16·6	—	1	—
7.	„	Bohatkowce	Gr. kat. Probostwo	2·8	—	1	—
8,	Przemyślany	Korzelice	„ „ „	2·2	—	3	—
9.	„	Dobrzanica	„ „ „	2·1	—	2	—
10.	„	Gliniany	„ „ „	3·7	—	3	—
11.	„	Janczyn	Franciszka Potulicka	25·2	3	32	—
12.	Radziechów	Majdan	Adam i Ada Nowotni	53·5	2	18	1 Ska leśna
13.	Tarnopol	Borki Wielkie	Gr. kat. Probostwo	2·6	—	2	—
14.	„	Myszkowice	„ „ „	5·9	odmowne orzeczenie		
15.	„	Kupczyńce	Kurt i Gerda Longardt	11·5	—	4	—
16.	„	Zagrobela	Wiktor Czarkowski-Golejewski	39·5	9	20	—
17.	„	Berezowica Wiel.	Zofja Janicka	55·3	7	4	—
18.	Zaleszczyki	Turyn	Paulina Skibicka	150·3	1	89	1 Ośrodek
19.	Zbaraż	Sieniawa	Gr, kat. Cerkiew św. Krzyża	2·9	1 (cerkiew)	—	—
20.	„	Kujdańce	Marja Morawska	18·1	—	9	—
21.	„	Ochrymowce	Stanisław i Zofja Kozłowscy	18·8	1	28	—
22.	Zborów	Perepelniki	Kazimierz Wolski	1·4	—	3	—
23.	Złoczów	Bełzec	Wiktor Jasiński	1·9	—	1	—

145

Komunikaty pocztowe

1) Nazwa Urzędu pocztowego „Jezierzany k. Czortkowa“ (powiat Borszczów, Województwo Tarnopolskie) zmienioną została na „Jezierzany k. Borszczowa“.

2) Z dniem 15 maja 1931 r. wydzieloną została gmina Chorościec, powiat Brzeżany z zamiejscowego okręgu doręczeń Agencji pocztowej Płaucza Mała i przydzielona do zamiejscowego okręgu doręczeń Urzędu pocztowego Zborów.

146

Edykt

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 21 maja 1931 r., L. AA. 437/31 o zarządzeniu rozprawy wywłaszczeniowej celem wywłaszczenia gruntów, potrzebnych pod regulację i rozszerzenie cmentarza żydowskiego w Tarnopolu.

Wskutek pisma żydowskiej Gminy wyznaniowej w Tarnopolu z dnia 20 stycznia 1931 r. L. 765/30 zarządzam na podstawie § 365 u. c. dekretu kancelarji nadwornej z 6 grudnia 1784 oraz ustawy z 18 lutego 1878 r., Dz. p. p. Nr. 30 rozprawę wywłaszczeniową w sprawie wywłaszczenia gruntów potrzebnych pod regulację i w związku z tem rozszerzenie cmentarza żydowskiego w Tarnopolu na dzień **17 czerwca 1931 r.**

Komisja zbierze się dnia tego o godz. 8·30 w Magistracie miasta Tarnopola.

Plan wywłaszczyć się mających gruntów oraz wykaz tych gruntów i ich właścicieli jest wyłożony do publicznego wglądu w Magistracie miasta Tarnopola przez 14 dni, t. j. od 2 do 15 czerwca 1931 r. włącznie w godzinach urzędowych.

Strony zainteresowane mogą wnosić zarzuty przeciw projektowanemu wywłaszczeniu ustnie lub pisemnie w ciągu tych 14 dni na ręce Pana Starosty Powiatowego w Tarnopolu, najpóźniej zaś przy rozprawie komisyjnej na miejscu.

Wojewoda:
w z. **Dziewałtowski-Gintowt,**
Wicewojewoda.

147

Obwieszczenie

(Edykt licytacyjny)

Starosty powiatowego trembowelskiego z dnia 17 maja 1931 r., L. 1465/31 w sprawie dzierżawy rewiru rybackiego Nr. XIII.

Podaję niniejszem do publicznej wiadomości, że dnia **9 czerwca 1931** roku o godzinie 10-tej odbędzie się w Starostwie pow. w **Trembowli** (biuro Nr. 6) licytacja ofertowa na dzierżawę rewiru rybackiego Nr. XIII rzeki Seret i potoku Nakrasów, obejmującego przestrzeń: rzekę Seret od ujścia młynówki, z potoku Gniła Rudka wychodzącej do Seretu w Zniesieniu po ujście potoku Nakrasów włącznie z tym potokiem w obrębie gmin i byłych obszarów dworskich: Budzanów, Skomorosze, Morawszczyzna ad Budzanów, Zwiniacz, Bryczkowce (część) tudzież potok Nakrasów i wszystkie inne dopływy w całym biegu, wpadające do Seretu w granicach rewiru.

Dzierżawa rozpoczyna się dnia 10 czerwca 1931 roku i trwać będzie przez **10 lat**, t. j. do dnia 10 czerwca 1941 roku.

Minimalny czynsz dzierżawny ustanawia się na 50 kg. szczupaka.

Pisemne ostemplowane oferty w zamkniętych i opieczętowanych kopertach wnosić należy do Starostwa w Trembowli, biuro Nr. 6 za potwierdzeniem odbioru, najdalej na dwa dni przed odbyć się mającą licytacją, t. j. do dnia 7-ego czerwca 1931 r.

Oferta winna zawierać:

a) wysokość czynszu dzierżawnego za 1 rok oznaczoną w kg. szczupaka,

b) wysokość złożyć się mającego względnie złożonego wadjum,

c) wysokość złożyć się mającej kaucji,

d) zobowiązanie oferenta do zastosowania się na wypadek wydzierżawienia do znanych mu warunków pertraktacji ofertowej.

Warunki pertraktacji ofertowej przeglądnąć można w godzinach urzędowych w Starostwie w Trembowli, biuro Nr. 6.

Starosta powiatowy:
Schreiber.

148

Poszukiwanie osób.

(L. AA. 2750/31).

1) Teodor Demicki, zamieszkały w Byczkowcach, pow. Czortków, wydalił się w niewiadomym kierunku.

W razie stwierdzenia obecnego jego miejsca pobytu należy zawiadomić Starostwo powiatowe w Czortkowie do L. 1/31 ex 1931.
                                                    18

2) Jakób Żyła, uchodźca z Rosji sowieckiej, posiadający administracyjną wizę pobytu, wydaną przez Starostwo powiat. w Krzemieńcu z prawem pobytu we wsi Orłopol, wydalił się z tej miejscowości w niewiadomym kierunku.

W razie przydybania go należy zawiadomić Starostwo powiatowe w Krzemieńcu do L. 8791/30.

3) Piotr Senderka, syn Adama i Anny z Gierczaków, urodzony w roku 1894 w Senderkach, gmina Krasnobrod, powiat Zamość, były ułan 7 pułku ułanów, obecnie 20% inwalida, wydalił się w miesiącu kwietniu 1930 z Senderek w niewiadomym kierunku.

O dodatnim wyniku zawiadomić należy tut. Urząd Wojewódzki.

4) Poszukuje się gminy przynależności nieznanej dziewczyny, podającej się za Bronistawę Malicką, przebywającej obecnie w gminie Niwra, powiat Borszczów, a pochodzącej rzekomo z gminy Ciechowej. Mówi tylko po polsku akcentem mazurskim, ubrana w łachmany, owinięta chustką, średniego wzrostu. twarz owalna, włosy blond, oczy siwe, nos i usta proporcjonalne, bez szczególnych znaków.

O dodatnim wyniku zawiadomić należy Starostwo powiatowe w Borszczowie do L. B. 997/31.

149

WYKAZ

zachorowań i zgonów na choroby zakaźne na terenie Województwa Tarnopolskiego za czas od 12 kwietnia 1931 r. do 9 maja 1931 r.

CHOROBY ZAKAŹNE	Tydzień Nr. 16 od 12 IV. do 18 IV. 1931		Tydzień Nr. 17 od 19 IV. do 25 IV. 1931		Tydzień Nr. 18 od 26 IV. do 2 V. 1931		Tydzień Nr. 19 od 3 V. do 9 V. 1931	
	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów
dur brzuszny	1	—	—	—	—	—	2	—
dur plamisty	3	1	9	1	—	—	12	1
czerwonka	—	—	—	—	—	—	—	—
płonica	11	—	6	1	21	1	11	—
błonica	1	—	3	—	10	3	3	—
nagminne zapalenie opon mózgowych-rdzeniowych	2	—	—	1	—	—	1	—
odra	5	—	1	—	1	—	18	—
róża	—	—	1	—	1	—	1	—
krztusiec	4	—	—	—	1	—	1	—
zakażenia połogowe	—	—	—	—	1	—	—	—
gruźlica	15	13	9	1	26	12	41	15
jaglica	6	—	10	—	28	—	24	—
twardziel	1	—	—	—	1	—	—	—
tężec	—	—	1	—	—	—	—	—
ospa wietrzna	—	—	2	—	—	—	—	—
pokąsanie przez zwierzęta chore	—	—	—	—	—	—	11	—
inne niewymienione	—	—	1 grypa	—	—	—	—	—
odkażono mieszkań	6		2		12		31	

150

WYKAZ

panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych w dniu 1 maja 1931 r.

1. Wąglik:

Pow. Kopyczyńce: Jabłonów, Witosówka
„ Trembowla: Budzanów, Darachów
„ Złoczów: Podhorce.

2. Szelestnica:

Pow. Podhajce: Jabłonów.

3. Wścieklizna:

Pow. Kopyczyńce: Kotówka
„ Zaleszczyki: Hołowczyńce
„ Zborów: Pleśniany.

4. Pomór i zaraza świń:

Pow. Brzeżany: Kuropatniki
„ Radziechów: Toporów.

5. Różyca świń:

Pow. Zborów: Kudobińce.

151

Ruch służbowy na obszarze Wojew. Tarnopolskiego.

A) W ADMINISTRACJI OGÓLNEJ:

P. Minister Spraw Wewnętrznych

przeniósł ze względów służbowych Referendarza w VIII st. sł. Tadeusza Józefa Rutkowskiego ze Starostwa powiatowego sarneńskiego do Starostwa powiatowego zborowskiego;

przeniósł prowizorycznego lekarza powiatowego w VIII st. sł. Dra Józefa Wójcikiewicza na jego własną prośbę ze Starostwa powiatowego zbaraskiego do Starostwa powiatowego sokalskiego.

P. Minister Rolnictwa

zamianował prow. Radcę ministerjalnego w VI st. sł. w Zarządzie Centralnym Ministerstwa Rolnictwa inż. Józefa Hirschberga prow. Radcą wojewódzkim w VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim;

przeniósł ze względów służbowych powiatowego lekarza weterynaryjnego w VII st. sł. Adama Devechy'ego ze Starostwa powiatowego kopyczynieckiego do Starostwa powiatowego kołomyjskiego.

P. Minister Robót Publicznych

przeniósł ze względów służbowych Radcę budownictwa w VI st. sł. inż. Wacława Aldę ze stanowiska kierownika Powiatowego Zarządu Drogowego w Złoczowie do Urzędu Wojewódzkiego Poleskiego (Dyrekcji Robót Publicznych) przy równoczesnem powierzeniu mu kierownictwa Powiatowego Zarządu Drogowego w Kamieniu Koszyrskim oraz Referendarza w VII st. sł. inż. Wojciecha Swóła z Urzędu Wojewódzkiego tarnopolskiego (Dyrekcji Robót Publicznych) do Złoczowa przy jednoczesnem powierzeniu mu kierownictwa tamtejszego powiatowego Zarządu Drogowego.

Wojewoda Tarnopolski

przyjął za zezwoleniem władzy naczelnej inż. Aleksandra Schoenowitza czasowo do służby w Urzędzie Wojewódzkim Tarnopolskim w charakterze kontraktowego referenta rolnego za wynagrodzeniem wedle VI grupy uposaż.;

przyjął za zezwoleniem władzy naczelnej Dra Bolesława Jurczenkę do służby w Starostwie powiatowem zbaraskiem w charakterze kontraktowego lekarza powiatowego za wynagrodzeniem wedle VIII gr. upos.;

zamianował praktykanta admin. I kategorji w X st. sł. w Starostwie powiatowem tarnopolskiem Tadeusza Sąsiedzkiego prowizorycznym referendarzem w VIII st. sł. i adjunkta administracyjnego w IX st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim Tarnopolskim Andrzeja Majkę sekretarzem w IX st. sł.;

przeniósł ze względów służbowych kontraktowego pomocnika kancelaryjnego w XII st. sł. Romana Płacheckiego z Urzędu Wojewódzkiego tarnopolskiego do Starostwa powiat. borszczowskiego;

rozwiązał z dniem 4 maja 1931 r. umowę służbową z kontraktowym pomocnikiem kancelaryjnym XII gr. upos. w Starostwie powiatowem tarnopolskiem Konstantym Demczyńskim i na podstawie nowej umowy przyjął go z tym dniem do dalszej służby w dotychczasowym charakterze do Starostwa powiatowego buczackiego;

rozwiązał z dniem 10 maja 1931 r. stosunek służbowy z kontraktowym funkcjonarjuszem XII gr. upos. w Starostwie powiatowem buczackiem Włodzimierzem Fedkowem.

B) W RESORCIE MINISTERSTWA SKARBU:

(we Władzach i Urzędach Skarbowych podległych Izbie Skarbowej II we Lwowie)

Przeniesieni zostali: Inspektor Skarbowy w VI st. sł. Biliński Stanisław z Urzędu Skarb. Pod. i Opł. Skarb. w Zaleszczykach do Wydziału V Izby i zamianowany radcą skarbowym w dotychczasowym st. sł. z dn. 11 IV 1931 r.;

Inspektor Kontroli Skarbowej w VIII st. sł. Jaworski Jan Rafał Kryspin 3-im. z Okręgu Izby Skarbowej w Grudziądzu do Kontroli Skarbowej w Tarnopolu w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 1 IV 1931.

C) W RESORCIE MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI:

Mianowani: Marjan Ley, sędzia grodzki w Husiatynie — podprokuratorem okręgowym w Stanisławowie, dnia 8 IV 1931 r.

Przeniesieni w stan spoczynku na skutek podań: Hieronim Gliński, sędzia okręgowy w Tarnopolu, dnia 2 IV 1931 r. i Włodzimierz Korduba, sędzia okręgowy w Brzeżanach, dnia 8 IV 1931 r.

Zmarli: Tadeusz Trzaska-Zakrzewski, prokurator okręgowy w Złoczowie, dnia 30 III 1931 r.

D) W RESORCIE MINISTERSTWA POCZT i TELEGRAFÓW:

(W okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie).

I. Mianowani: kierownikami urzędów: Kluz Władysław kierownik U. V kl. w VIII st. sł. w Witkowie Nowym — kierownikiem U. V kl. w VIII st. sł. we Lwowie 11; Bieniek Julian, asystent w X st. sł. z Tarnopola — kierownikiem U. V kł. w X st. sł. w Podwysokiem i Wilczek Stanisława kontr. kierownikiem U. VI kl. w XI st. sł. w Kolędzianach;

praktykanci asystentami w X st. sł.: Motzek Julian w Tarnopolu, Spaczyńska Marja w Skale n/Zbruczem, Kowalska Helena w Brzeżanach i Rożkówna Zofja w Brzeżanach;

praktykanci asystentami w XI st. sł.: Dziedzic Jan w Tarnopolu, Seńczuk Teodorjusz w Zaleszczykach, Bensch Ryszard w Glinianach, Gryziecki Mieczysław w Czortkowie, Ermel Adam w Buczaczu, Matheisel Rudolf w Monasterzyskach, Struchowski Feliks w Trembowli i Stachowicz Juljan w Tarnopolu;

praktykantami: Jaremkiewicz Juljan w Tarnopolu i Wolnik Juljusz w Tarnopolu.

II. Przeniesieni: kontroler Bezen Izaak z Czortkowa do Lwowa 1;

st. asystenci: Sandurski Antoni ze Lwowa 1 do Czortkowa i Szmiganowska Stefanja z Zaleszczyk do Stanisławowa 1;

asystenci w X st. sł.: Różanowski Kazimierz z Glinian do Lwowa 1, Wercholа Franciszek z Kozowej do Lwowa 2, Duda Roman z Brodów do Dunajowa z poruczeniem kierownictwa Urzędu, Kuźmińska Eugenja z Kamionki Strumiłowej do Lwowa 1, Kamiński Marjan z Monasterzysk do Lwowa 1 i Repelowski Franciszek z Tarnopola do Jeziernej z poruczeniem kierownictwa Urzędu;

asystenci w XI st. sł.: Biesiadecki Henryk ze Skały n/Zbruczem do Kołomyji, Weingarten Mieczysław z Zaleszczyk do Lwowa 24 i Apel Zygmunt z Kopyczyniec do Lwowa 2;

praktykanci przydzieleni po kursie pocztowo-telegraficznym przy Dyrekcji: Czaykowska Wanda do Monasterzysk, Herwy Wanda do Tarnopola, Kudła Edmund do Przemyślan, Szmigiel Edward do Złoczowa, Vogelgesang Tadeusz do Zborowa, Chomicki Feliks do Grzymałowa, Kryczyński Jan do Brodów, Oborski Adolf do Trembowli, Sawczuk Irena do Kamionki Strumiłowej, Smoliński Michał do Zborowa i Wieroński Kazimierz do Zbaraża.

III. Przeniesieni na emeryturę: Bielski Władysław st. kontroler z Czortkowa.

IV. Zwolnieni z powodu rozwiązania stosunku służbowego: Szkodziński Tadeusz asystent w X st. sł. z Tłustego i Justian Tadeusz, praktykant z Zaleszczyk.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Komunikat

o Wojewódzkiej Wystawie Rolniczej i Regjonalnej w Tarnopolu.

Projekt tej Wystawy powstał jeszcze w roku 1929 i początkowy termin jej otwarcia wyznaczony był na jesień 1930 r. Ze względu jednak na przypadające wówczas 10-lecie Targów Wschodnich we Lwowie P. Minister Przemysłu i Handlu spowodował odroczenie Wystawy na inny termin. Ostatecznie przyjęto termin otwarcia Wystawy — **23 czerwca 1931 r.**

Mimo odczuwanej depresji gospodarczej i braku większego kredytu dla rolników, idea projektowanej Wystawy przyjęła się w większości społeczeństwa Województwa Tarnopolskiego i w obecnej chwili przygotowania do niej są na ukończeniu.

Pod wpływem tej części społeczeństwa, jaka się skupiła przy Komitecie Wykonawczym Wystawy, całe społeczeństwo na Podolu coraz serdeczniej popiera akcję przygotowawczą i należy oczekiwać, że ta śmiała i nader pożyteczna impreza kulturalno - gospodarcza należeć będzie do udanych wysiłków społecznych, zmierzających do rozbudzenia odrętwiałych sił gospodarczych i przełamania niewiary we własną twórczość.

Z chwilą zaakceptowania planu Wojewódzkiej Wystawy Rolniczej i Regjonalnej w Tarnopolu przez PP. Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa, Komitet Wykonawczy Wystawy przystąpił do prac organizacyjnych w styczniu br. i skoncentrował wszelkie prace techniczne w 23 Sekcjach podzielonych na podsekcje fachowe. Równocześnie w 17 powiatach Województwa Tarnopolskiego zawiązały się powiatowe komitety popierania Wystawy. Zadaniem ostatnich jest przygotowanie i selekcja eksponatów przeznaczonych na Wystawę, jak również organizacja wycieczek rolniczych i młodzieży szkolnej w celu zwiedzenia Wystawy.

Wystawa mieć będzie charakter dydaktyczno-oświatowy, a głównym jej celem będzie zorjentowanie się władz i społeczeństwa w obecnym stanie gospodarczym produktów rolnych oraz poszukiwanie najkrótszych dróg dla aktywizacji miejscowej produkcji rolniczej i jej przetworów. Należy przeto podkreślić, że wychodząc z tych założeń organizatorzy Wystawy zaprezentują przegląd gospodarstw wzorowych, średnich i zaniedbanych z uwzględnieniem okazów hodowlanych rasy miejscowej. Przy wszystkich działach wystawowych ustanowieni fachowi instruktorzy wygłaszać będą pouczające prelekcje. Ten nowy pogląd na znaczenie projektowanej Wystawy mieć będzie niewąt-

pliwie pożądany wpływ na średnich i drobnych rolników, którzy borykając się w obecnej ciężkiej sytuacji gospodarczej, szukają wyjścia ku jej poprawie w przyszłości i błądząc po starych ścieżkach gospodarki przedwojennej nie mogą nadążyć z rozwojem szybkiego tętna powojennego, które od rolników wymaga przedewszystkiem solidaryzmu i organizacji handlowej, (spółdzielczej), dla korzystniejszej sprzedaży wytworów własnej produkcji. Dbając o te i inne bolączki rolników, Komitet Wystawy szeroko uwzględnia w jej programie: spółdzielczość rolniczą, organizuje konkurs nabiału, eksportową wystawę jaj, drobiu i nierogacizny, aby ugruntować znaczenie postępu techniki w gospodarce rolniczej wśród najszerszych warstw rolniczych.

W dziedzinie kultury i sztuki Wystawa uwzględnia dział przemysłu ludowego i domowego a pozatem w specjalnym pawilonie zobrazuje dorobek kultury i sztuki artystów lwowskich reprezentujących twórczość trzech województw południowo-wschodnich.

W specjalnym dziale regjonalnym Wystawa uwzględnia zabytki i dokumenty historyczne, etnograficzne, zobrazuje rozwój szkolnictwa, stanu higjeny i opieki społecznej, a za pomocą map i wykresów przedstawi działalność urzędów państwowych i samorządowych oraz instytucji gospodarczych, społecznych i kulturalnych. Eksponaty działu regjonalnego zapoznają zwiedzających z całokształtem życia państwowego, samorządowego i społecznego na terenie Województwa Tarnopolskiego.

Podczas wystawy odbędzie się szereg wielkich zjazdów jak straży pożarnych trzech województw, strzelecki, zlot sokołów i harcerzy, nauczycielski, osadniczy, samorządowy, rzemieślników i kupców oraz wiele innych.

Zapowiedziana Wystawa odbędzie się na boisku sportowem i w parku miejskim, na przestrzeni 105.000 mtr², oraz w dwóch wielkich gmachach gimnazjalnych o powierzchni 4700 mtr² i w kilkunastu pawilonach, specjalnie budowanych przez Komitet Wystawy. Protektorat nad Wystawą objęli PP. Ministrowie Rolnictwa i Przemysłu i Handlu. a prezesem honorowym Wystawy jest Pan Wojewoda Tarnopolski. Zaś do Komitetu Wystawy wchodzą wybitni przedstawiciele miejscowych sfer gospodarczych, społecznych i kulturalno-oświatowych.

Jak wynika z dotychczasowych prac widzimy, że w 23 Sekcjach Wystawy i 17 Komitetach Powiatowych pracuje przeszło 500 osób, a powstałe Komitety gminne obejmują do 2000 sił społecznych, co łącznie z fachowym aparatem Małopolskiego Towarzystwa Rolniczego świadczy o ogromnym zasięgu prac organizacyjnych.

Prace statystyczne wykonały Powiatowe Komitety i na podstawie tych prac Biuro Wykresowe Wystawy przygotowuje mapy poglądowe i wykresy, obrazujące rozwój gospodarczy i kulturalny Woj. Tarnopolskiego. Najtrwalszym i cennym przeglądem stanu rozwojowego Woj. Tarnopolskiego będzie monografja, opracowana przez Komitet Redakcyjny przy udziale przeszło 50 sił naukowych i technicznych.

Zaznaczyć należy, że zakreślony w prospekcie Wystawy program będzie całkowicie zrealizowany, czego dowodem są już zgłoszenia do wszystkich sekcji napływające z terenu województwa, a w dziedzinie przemysłu z całej Polski. Jeżeli chodzi o produkcję hodowlaną, to dotychczasowe zgłoszenia przekroczyły oczekiwania Komitetu i dopiero drogą należytej selekcji na miejscu (w powiatach) zostaną zakwalifikowane eksponaty wystawowe. Rzemiosło wystąpi w pawilonie Izby Rzemieślniczej a handel i przemysł z chwilą otwarcia ekspozytury Izby Przemysłowo-handlowej w Tarnopolu przystępuje do udziału w Wystawie. Tutaj przypominamy, że w celu ożywienia ruchu handlowego w okresie Wystawy odbędzie się tradycyjny **Jarmark św. Anny.**

W związku z Wystawą oczekiwany jest wielki ruch wycieczkowy z Polski i Rumunji, a w szczególności z sąsiednich Województw: Lwowskiego, Stanisławowskiego i Wołyńskiego, a to na skutek przyjaznego poparcia Panów Wojewodów i Kuratorów Okręgów Szkolnych, którzy zainicjowali liczne wycieczki na Wystawę Tarnopolską. Spodziewany jest napływ do 100.000 osób w okresie Wystawy.

Pragnąc należycie przyjąć i rozkwaterować wycieczki zbiorowe i indywidualnych gości, Komitet Wystawy, w porozumieniu z Magistratem m. Tarnopola, zorganizował Biuro Kwaterunkowe w celu prowadzenia ewidencji lokali dla potrzeb Wystawy. Przyjezdnych informować będą i prowadzić po terenach wystawowych przewodnicy tego Biura, rekrutujący się ze starszych klas miejscowych szkół średnich oraz organizacyj P. W. i W. F.

Przyjezdni korzystać będą ze znacznych ulg kolejowych, przyznanych Wystawie przez Pana Ministra Komunikacji. Zniżki te wynoszą 50% dla grup wycieczkowych od 10 osób wzwyż na przejazd w jedną i w drugę stronę, a 25% w obie strony dla osób pojedynczych.

Wystawa Tarnopolska, organizowana w przełomowej chwili, w okresie czasu kiedy kryzys gospodarczy zaczyna chylić się ku końcowi, stanowiąc nowy etap w poprawie sytuacji gospodarczej rolników, będzie niewątpliwie wielkim przeglądem aktywności

miejscowych sił gospoparczych i stanie się motorem rozwojowym dla najbliższej przyszłości.

W dążeniu do zaspokojenia potrzeb kulturalnych gości wystawowych, Komitet Wystawy przygotowuje zajmujące rozrywki, z których wybijają się: Konkursy Hippiczne, z udziałem wojskowych i cywilnych, widowiska regjonalne, chóry i koncerty ludowe, strażackie i wojskowe oraz Wesołe Miasteczko. Ponadto przygotowywany jest Film Podolski, z którego widzowie zapoznają się z pięknem krajobrazem Podola.

Reasumując stwierdzamy, że wystawa Tarnopolska, wynikła z potrzeby społecznej, staje się niecodziennem zjawiskiem i dlatego też wywołała wielkie zainteresowanie, które znajdzie swój wykaz z chwilą jej otwarcia, t. j. 23 czerwca 1931 roku.

Unieważnienia dokumentów.

Rudyk Stefan z Hniliczek małych pow. Zbaraż, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja A. Nr. 209994.

Kulbaba Teodor, urodzony 28 II 1899 r. w Mołczanówce pow. Skałat i tam zamieszkały, syn Jana i Marji, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Tarnopol. (3—3)

Pustelnik Kazimierz, urodz. w 1906 r., zamieszkały w Sterkowcach ad Mikołajów, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Kamionka strumiłowa. (3—2)

Rosenkranz Markus, urodzony w 1885 r. w Skorodyńcach powiat Czortków, zamieszkały w Tarnopolu, unieważnia zgubioną legitymację wojskową Nr. 391, wydaną przez P. K. U. Tarnopol.

Ks. Dr. Marcinkiewicz Józef, katecheta Gimnazjum państwowego w Brzeżanch, unieważnia legitymację urzędniczą, zgubioną 1 kwietnia 1931.

Skibicki Bronisław z Petlikowiec powiat Buczacz, unieważnia książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Buczacz.

Grochowski Augustyn z Rożysk pow. Skałat, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 151982.

Kozłowski Józef z Kaczanówki pow. Skałat, unieważnia dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 252742/N (fałszywy rok urodzenia).

Huides Estera ze Zbaraża, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 101605/Z, wzrost 146 cm.

Wasylkiw Pawło w Domamoryczu pow. Tarnopol, unieważnia dowód tożsamości konia Serja C, Nr. 606075 — jako fałszywy.

Hałabała Roman, emerytowany woźny skarbowy w Kupczyńcach, unieważnia legitymację kolejową, skradzioną mu we Lwowie na Podzamczu.

Lewko Wasyl, urodz. w 1904 r. w Tarnopolu, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Tarnopol.

Kuczma Paweł z Nowosiółki powiat Podhajce, unieważnia dowód tożsamości konia Serja A. Nr. 103310 — klacz, wzrost 142 cm.

Szwaicer Marjan, urodzony 8 IX 1887 w Stawkach koło Janowa, pow. Gródek Jagielloński, syn Karola i Anny, obecnie prowizor. woźny w Urzędzie pocztowym w Borszczowie, unieważnia książeczkę wojskową, która zaginęła.

Nowak Maciej z Siółka ad Bożyków, rocznik 1903, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Brzeżany.

Weissman Jakób, sierz. rezerwy, urodz. w 1890 r. w Zaleszczykach, unieważnia książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Czortków, skradzioną mu dnia 12 III 1931 w pociągu linji Bielsko—Kraków.

Jackowski Antoni, syn Ferdynanda i Zofji, urodz. 30 V 1895, zamieszk. w Czarnokońcach Wielkich pow. Kopyczyńce, unieważnia straconą książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Grodzisk-Mazowiecki (Wojew. Warszawskie).

Landwójtowicz Jan z Uwsia pow. Podhajce, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia, Serja A, Nr. 108951, klacz dropiata, urodz. 1919 r., 144 cm.

Gottesmann Szlojma Aba 2 im. urodz. w 1896 r. w Chorostkowie pow. Kopyczyńce, zamieszkały w Trembowli, unieważnia zgubioą książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Czortków.

Nyczek Emil z Burkanowa pow. Podhajce, unieważnia sfałszowany dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 36505.

Hrywniak Piotr z Białokrynicy pow. Podhajce, unieważnia sfałszowany dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 226931.

Hołowczak Izydor z Serednego pow. Podhajce, unieważnia dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 38186.

Kiefor Michał z Serednego pow. Podhajce, unieważnia dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 168833.

Czop Stefan syn Pawła w Dubkowcach pow. Skałat, unieważnia zagubiony dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 207085, klacz skaro-gniada, obie przednie i tylne nadpięciny równo białe, 132 ½ cm.

Arabski Paweł w Rusiłowie pow. Kamionka strumiłowa, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 92786, klacz ciemno-gniada, urodz. 1924, wzrost 136 cm.

Leśków Mikołaj z Białokrynicy pow. Podhajce unieważnia sfałszowany dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 108101.

Błażenko Teodor z Dżuryna pow. Czortków, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 247323.

Chyży Piotr z Zabłotciec pow. Brody, unieważnia skradzione dowody tożsamości koni (klaczy) Serja A, Nr. 23324 i Serja A, Nr. 23325.

Skirski Karol z Burkanowa pow. Podhajce, unieważnia sfałszowany dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 44710,

Matłach Mikołaj z Burkanowa pow. Podhajce, unieważnia sfałszowany dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 106478

Matłach Łuć z Burkanowa pow. Podhajce, unieważnia sfałszowany dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 101970.

Chorkawy Piotr z Rakowca pow. Podhajce, unieważnia dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 105503, zgubiony w drodze do Kozowy.

Myśliński Zdzisław ze Zbaraża, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez 5 p. a. p.

Rothstein Oskar, urodz. w 1905 r. w Tarnopolu, zamieszkały w Grzymałowie pow. Skałat, unieważnia skradzioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Tarnopol.

Charkowa Małanka z Kamionek pow. Skałat, unieważnia sfałszowany dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 144753.

Migocka Marja z Iszczkowa pow. Podhajce, unieważnia dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 169051 (jako sfałszowany rok urodzenia).

Bobliński Andruch, urodz. w 1899 r. w Krzywem pow. Brzeżany, unieważnia książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Brzeżany.

Kisiel Mikołaj, urodz. w 1906 r. w Płotyczy małej pow. Tarnopol, unieważnia skradzioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Tarnopol.

Adres Redakcji i Administracji: „Tarnopolski Dziennik Wojewódzki“ Tarnopol, Urząd Wojewódzki, ul. 29-go Listopada 4. Nr. telefonu Redakcji i Administracji 23 i 125.

Prenumerata Dziennika Wojewódzkiego wynosi od 1 kwietnia 1931 roku 5 zł. kwartalnie lub 20 zł. rocznie. Cena pojedynczego egzemplarza 1 złoty 50 gr.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika Wojewódzkiego, należy wnosić do właściwych Urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

„Tarnopolski Dziennik Wojewódzki“ przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj.

Cena ogłoszeń: drobne za wyraz 10 groszy — najmniej 3 złote.

Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe Nr. 30637 i potwierdzenia wpłaty nadsyłać do Administracji „Tarnopolskiego Dziennika Wojewódzkiego“.

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu, Pasaż Adlera l. 6. — Telefon Nr. 138.

Instrukcja

Ministra Rolnictwa z dnia 21 lutego 1931 r. o sposobie organizowania państwowych ocen (konkursów) masła i serów.

Na podstawie art. 27 dekretu Rady Regencyjnej z dnia 3 stycznia 1318 r. o tymczasowej organizacji władz naczelnych (Dz. Pr. K. P. Nr. 1, poz. 1), oraz w związku z § 4 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 21 lutego 1931 r. o państwowych ocenach (konkursach) masła i serów („Monitor Polski" Nr. 49, poz. 77), zarządzam, co następuje:

Rodzaje, miejscowości i terminy państwowych ocen masła i serów.

§ 1. Państwowe oceny masła i serów odbywać się będą na obszarze całego Państwa (powszechne) lub dla poszczególnych jego części (okręgowe).

Powszechne oceny masła i serów odbywać się będą w terminach dowolnych. Okręgowe oceny masła i serów odbywać się będą dwa razy do roku.

Miejsce państwowych ocen masła i serów zatwierdza Minister Rolnictwa na wniosek Komitetu.

Przybliżony termin ocen masła i serów wyznacza Komitet, ścisły zaś termin (datę oceny) ustala delegat Komitetu, o czem zawiadamia Ministerstwo.

Warunki uczestniczenia mleczarni i serowni w państwowych ocenach masła i serów.

§ 2. W powszechnych i okręgowych ocenach masła i serów mogą brać udział mleczarnie lub serownie, które są czynne przynajmniej od pół roku i przerabiają dziennie conajmniej 300 litrów mleka. W powszechnych ocenach masła lub serów mogą brać udział mleczarnie lub serownie, które są czynne przynajmniej od pół roku i przerabiają dziennie conajmniej 1.000 litrów mleka, oraz te mleczarnie i serownie bez względu na ilość przerabianego dziennie mleka, których masło lub ser na jednej z dwóch ostatnich ocen okręgowych zostały zaliczone do wyborowego lub bardzo dobrego.

W ocenach masła i serów mogą brać udział tylko te mleczarnie i serownie, które odpowiadają przepisom instrukcji niniejszej, a także prowadzą prawidłową rachunkowość swej przeróbki i potrafią na podstawie tej rachunkowości wykazać się czasem czynności oraz wymaganemi rozmiarami dziennego przerobu mleka.

Wezwanie mleczarni i serowni do udziału w ocenach.

§ 3. Instytucja powołana do zorganizowania państwowej oceny masła lub serów przyjmuje zgłoszenia mleczarń i serowni o gotowości przysłania próbek masła i serów do oceny, jakoteż rozsyła do zgłoszonych mleczarni lub serowni wezwania do nadsyłania próbek do ocen, zajmuje się odebraniem, przechowywaniem i przygotowaniem do oceny próbek masła i serów.

Jednocześnie z wezwaniem do udziału w ocenach mleczarnie lub serownie otrzymują do wypełnienia kwestjonarjusz. Kwestjonarjusz ten winien być starannie i dokładnie wypełniony i po podpisaniu go przez właściciela—maślarza lub serowara, odpowiedzialnych za wyrób masła lub sera, przysłany wraz z próbką masła lub sera. Fałszywe, wprowadzające w błąd wypełnienie kwestjonarjusza, dodawanie do masła środków konserwujących (prócz soli), przesyłanie do oceny pod swoją firmą masła lub sera, wyrobionego przez inne mleczarnie lub serownie, pociąga za sobą wykluczenie mleczarni lub serowni od udziału w ocenach na okres trzyletni.

Opakowanie i druki wysyłający próbki otrzymuje od Komitetu, koszt przesyłki próbki ponosi jednak wysyłający.

Próbki masła.

§ 4. Każda zgłaszajaca się mleczarnia obowiązana jest wysłać bezpłatnie dwie próbki masła takiego, jakie zwykle wyrabia.

O terminie, w którym każda próbka masła ma być wysłana, mleczarnia zawiadomiona zostanie każdorazowo osobnem wezwaniem. Próbki muszą być wysłane w ciągu 24 godzin, licząc od chwili otrzymania wezwania. Przy ustalaniu terminu, miarodajna jest data stempla pocztowego.

Każda próbka masła ma zawierać przynajmniej 2 kg. i pochodzić z produkcji jednego dnia, poprzedzającego otrzymanie wezwania. Próbki masła powinny być sformowane w jeden kawałek kształtu sześcianu, którego powierzchnie powinny być gładkie (bez znaku, napisów i t. p.) umożliwiające rozpoznanie pochodzenia próbki.

Po odbytej ocenie próbki masła zostaną sprzedane. Suma, uzyskana ze sprzedaży próbek masła, zostanie przeznaczona na koszty organizowania ocen; o ile próbki zawierały więcej, niż 4 kg. masła, suma osiągnięta ze sprzedaży nadwyżki ponad 4 kg. masła zostanie zwrócona odnośnej mleczarni.

Próbki serów.

§ 5. Serownie wymieniają przy zgłoszeniu gatunki serów, jakie z pośród dopuszczonych do oceny zamierzają nadesłać.

Serownia, która zgłosiła się do udziału w ocenie serów, obowiązana jest wysłać bezpłatnie z każdego zgłoszonego. gatunku serów po jednej próbce na pierwsze wezwanie, drugą zaś próbkę — jeżeli zostanie ponownie wezwana. Każda próbka sera ma zawierać 3 kg. w drobnych sztukach lub wycinku. O ile serowni zależy na ocenie całych sztuk, może przesłać próbki ponad 3 kg.

Sery przesłane do oceny noszą nazwę gatunkową tylko na opakowaniu, sam zaś ser po zdjęciu opakowania i etykiet nie powinien mieć na sobie żadnych śladów, umożliwiających rozpoznanie pochodzenia próbki.

Po odbytej ocenie, próbki sera zostaną sprzedane. Suma uzyskana ze sprzedaży próbek sera zostanie przeznaczona na koszty organizowania ocen; o ile próbki zawierały więcej, niż 6 kg. sera dla każdego gatunku, suma, osiągnięta ze sprzedaży za nadwyżkę ponad kg. sera, zostanie zwrócona odnośnej serowni.

Przechowywanie próbek do oceny.

§ 6. Masło i sery przesyłane do oceny zostają od chwili nadejścia do czasu wykonania badania przechowywane w oddzielnych czystych pomieszczeniach, w temperaturze 10 do 15° C. i ochronione od promieni słonecznych. Powietrze w pomieszczeniu przeznaczonem do przechowywania masła powinno być suche, w pomieszczeniu zaś przeznaczonem do przechowywania serów — powinno zachować 85 do 90° wilgotności.

Określenie jakości masła i serów.

§ 7. Jakość masła lub serów określona zostaje na podstawie wyników zbadania próbek masła i serów metodami ścisłemi, przeprowadzonego przedewszystkiem przez instytucję, organizującą daną ocenę, a następnie przez rzeczoznawców.

Pochodzenie próbek masła i serów nie może być znane rzeczoznawcom aż do chwili ukończenia oceny.

Badanie próbek metodami ścisłemi ma w szczególności na celu: oznaczenie procentowe w maśle zawartości wody, tłuszczu i soli kuchennej oraz stopnia kwasowości i skali barwy masła, w serach zaś oznaczenie procentowe zawartości wody, soli kuchennej i tłuszczu w suchej masie.

Rzeczoznawcy, wyznaczeni przez Komitet państwowych ocen masła i serów z pośród osób, zatwierdzonych przez Ministra Rolnictwa, badają próbki masła i serów indywidualnie, względnie wspólnie w grupach, złożonych z dwóch osób.

Każdą próbkę masła lub sera badają oddzielnie dwa niezależne od siebie grona rzeczoznawców w sposób, który ustala oddzielna instrukcja. Ostateczny wynik oceny próbki oblicza się na podstawie przeciętnej wyniku badań obu gron rzeczoznawców.

Członek każdego grona rzeczoznawców może założyć „votum separatum" przeciwko całości lub części orzeczenia grona rzeczoznawców. W razie założenia „votum separatum" przeciwko orzeczeniu lub w wypadku, gdy orzeczenia obydwu gron rzeczoznawców znacznie odbiegają od siebie, następuje powtórne badanie próbek, którego dokonywują wspólnie obydwa grona rzeczoznawców (jury). O wyniku oceny rozstrzyga głosowanie. W razie równości głosów rozstrzyga głos delegata Komitetu państwowych ocen masła i serów.

Wynik oceny winien być dla każdej próbki jaknajdokładniej określony.

Wyniki badania próbek przez rzeczoznawców podlegają zatwierdzeniu przez jednego członka Komitetu państwowych ocen masła i serów, delegowanego w tym celu specjalnie przez Komitet.

Po ukończeniu badania próbek przez rzeczoznawców instytucja wystawia na podstawie dokonanej oceny świadectwa dla mleczarni i serowni i rozsyła im te świadectwa. Świadectwo to podpisuje przedstawiciel instytucji, organizującej oceny, oraz delegat Komitetu. Instytucja organizująca daną ocenę składa o wyniku oceny sprawozdanie Komitetowi państwowych ocen masła i serów, który przedstawia je ze swej strony wraz ze swemi uwagami Ministrowi Rolnictwa. Sprawozdanie to instytucja organizująca daną ocenę ogłasza drukiem.

Oryginały książek wraz z wynikami badań i określeniem jakości masła i serów, wypełnione kwestjonarjusze oraz wszelkie inne materjały i dokumenty, dotyczące oceny, pozostają w przechowaniu instytucji, która organizowała daną ocenę.

Nagrody i odznaczenia.

§ 8. Na podstawie wyników badania i określenia jakości masła i serów Komitet państwowych ocen masła i serów przyznaje nagrody pieniężne i odznaczenia.

Nagrody i odznaczenia mogą otrzymywać zarówno mleczarnie i serownie, jakoteż kierownicy i pracownicy tych mleczarni i serowni, które zostały nagrodzone lub odznaczone.

Mleczarnie lub serownie, których masło lub ser na 4 bezpośrednio po sobie następujących ocenach uznano conajmniej za „bardzo dobre", otrzymują listy pochwalne, a za 4-krotny stopień „wyborowe" — medal bronzowy, za 6-krotny stopień „wyborowe" — medal srebrny.

Kierownicy wyróżnionych w powyższy sposób mleczarni lub serowni otrzymują nagrody pieniężne. Nagrody pieniężne wypłacone będą pracownikom mleczarskim lub serowarskim jedynie wówczas, jeżeli oni sami wyrabiali produkt, przesłany do oceny. Jeżeli ten sam kierownik uzyskał dwukrotnie dla mleczarni lub serowni, w której pracuje, medal srebrny — otrzyma oprócz nagrody pieniężnej dyplom honorowy.

§ 9. Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą instrukcja Ministra Rolnictwa z dnia 13 stycznia 1928 r. o sposobie organizowania państwowych ocen (konkursów) masła i serów („Monitor Polski" Nr. 17, poz. 23).

Minister Rolnictwa: **(—) L. J. Połczyński.**

(„Monitor Polski" Nr. 49 z dnia 2 marca 1931 r., poz. 78).